

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ

2019. július 14.

AUGUSZTUS 20-I MEGHÍVÓ

Augusztus 20-án, Szent István Király ünnepén, a budapesti Szent István-bazilika előtti téren szentmisével és az Országos Szent Jobb Körmenettel emlékezünk meg első szent királyunkról. Az ünnepi koncelebrált szentmisére szeretettel hívom és várom a paptestvéreket, a szerzeteseket, az egyházi egyesületek és mozgalmak tagjait és minden kedves hívót. Részvételünkkel, közös imádságunkkal és énekünkkel járuljunk hozzá egyházi és nemzeti ünnepünk méltó megtartásához! - A helyszín megközelítéséhez szükséges belépőjegyet el fogom juttatni a Főegyházmegye minden papjához. Szeretettel várjuk a kedves híveket, akik 14 ó-tól – biztonsági átvizsgálást követően – érkezési sorrendben foglalhatják el a helyeket a kijelölt szektorokban.

SZÁLLÁSLEHETŐSÉGEKET KERES

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Titkársága szálláslehetőségeket keres a 2020. szeptember 13-20-ig tartó Budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus idejére az ideérkező vidéki és határon túli résztvevők számára. Kérjük azokat a családokat, akik erre az időszakra szívesen vendégül látnának zárandókat, jelentkezzenek a <https://forms.gle/BjW69RbFAQsFuEZR9> webcímen. Szintén kérjük a plébániákat és iskolákat, hogy ha erre az időszakra termeket, vagy más – akár a padlón történő alvási lehetőséget nyújtó – szállást tudnak biztosítani, szintén jelezzék a fenti honlapon. A felkínált szálláslehetőségeket a 2019. szeptember 13-án induló regisztráción közölni fogjuk az érdeklődőkkel. Kérdés esetén keressék a NEK Titkárság munkatársát, KAMMERMANN CSABÁT az egyházszal-las@iec2020.hu e-mail címen vagy a 20/262-69-89-es számon.

JEGYZET A 2018/2019-ES TANÉV MARGÓJÁRA

Ebben a tanévben a Fazekas Mihály Gimnázium és Ált. Iskola 10 hittanos csoportjából, a Németh László Általános Iskola alsós-felső osztályaiából, valamint a JEGYMI minden évfolyamából, összesen 149 gyermek hitben való növekedését bízta rám Michels Antal plébános atya. Sok akadály és nehézség volt jelen ebben a tanévben is, ám most mégis a jó dolgokra, szép élményekre tekintek vissza...

Örömteli volt számomra a 6 osztályos gimnázium két 7. osztálya, ahová hitgyakorló gyermekek, támogató szülői háttérrel érkeztek. Ezekben az osztályokban mély hitbeli kérdéseket járhatunk körül, építő meglátásokkal, lendületes megélésekkel, odaadással és áldott imaélettel töltve a rendelkezésre álló időnk. A 6. osztályosokkal Egyházunk történetének áttekintésével, megerősödünk a különböző korok Szentjeinek példáján. Az alsó tagozatos diákoknál az élménypedagógia eszközei segítettek, hogy Jézust jobban megismerjük. Az éneklés, a bábozás, a dramatizálás és a padlóképek, olykor a vetítés mind-mind átélhetővé, izgalmas és érthető üzenetté tették számunkra az evangéliumi tanításokat. Mivel a fazekasos diákok többsége nem a Józsefvárosi Plébániához tartozik, nem ide járnak szentmisére. Ezért néhány adventi és nagyböjti, valamint a tanév végi óráinkat a templomban tartottuk, találkozással az Oltáriszentségben jelenlévő Úrral, megismerkedve a Szent hellyel.

Erre a szentségi találkozásra nagy hangsúlyt fektettem a többi iskola hittanosainál is. Az iskolavezetés engedélyével és támogatásával, nagy gazdagodásként éltük át, és meg Isten házában való ima lehetőségét, találkozással ott a Plébános atyával is. Sajnos a gyermekek jelentős többsége, más alkalommal nem juthat el ide. Amikor szentmisén való részvételre hívom és várom őket, csupán 1-2 gyermek él, élhet ezzel a lehetőséggel.

Minden esetre hálás vagyok a gyermekek szüleinek azért a bizalomért, mely által lehetőséget adnak gyermekeiknek, hogy a katolikus tanítást megismerve növekedhessenek hitben, reményben és szeretetben. Őket is hívjuk, várjuk és fogadjuk be temp-lomi közösségeinkbe, hogy biztos, megerősítő háttérrel adhassanak hittanosainknak.

Nagy kihívás számomra az SNI-s és BTM-es, halmozottan hátrányos helyzetben lévő gyermekek megszólítása, megnyerése és megtartása a hitben. Ebben sokat segítenek nekem, a rendszeres hitoktatói megbeszélések, melyek teret, lehetőséget és bátorságot adnak az együtt gondolkodásra, új utak megtalálására. Hálás vagyok az iskolák pedagógusaiért, a gyümölcsöző együttműködésért, mely segít, hogy egy-egy diákot jobban megismerjek, egy-egy helyzetet jobban megértsek.

Csodálatos, hogy az Úr Jézus velünk van, amikor a tanteremben meggyújtva az imádság gyertyáját megszólítjuk Mennyei Atyánkat. Hiszem, hogy Szentleke által megkapjuk azokat a kegyelmeket, amire szükségünk van, hogy a nehézségek és az akadályok megoldható feladatként álljanak előttünk.

Hálás vagyok a hitoktatás lehetőségéért, és köszönök minden támogató imát, mely megerősít, hogy továbbra is odaadással helyt tudjak állni szolgálatomban. Konrád Ágnes katekéta

HÍVOM A CSALÁDOKAT - 2019. július (2. rész)

Az Isten-képmás ember személyi méltósága megnyilvánul szabad akaratában is. A személy szabadon dönthet a jó és a rossz között, Isten mellett vagy ellene. Isten az embert saját döntésére bízta, döntése a földi életében történik, de döntő befolyása van üdvösségére. Ha döntéseinek alapját a sinai kőtáblákban (Kiv 20; MTörv 5), a hegyi beszéd tanításában (Mt 5-7), Jézus követésre szóló fölszólításában (Mk 1-től; Jn 21) összefoglalt erkölcsi törvények képezik, akkor a Jó, az Igaz és a Szép mellett dönt, megindul Isten felé. Szent II. János Pál pápa Veritatis Splendor c. enciklikájában figyelmeztet, hogy óvakodjunk attól a hamis fölfogástól, amely szerint a teremtett dolgok függetlenek lennének Istentől és az igazságtól, az ember tehát anélkül dönthet velük kapcsolatban, hogy döntését összefüggésbe hozná a Teremtővel és a tőle kapott törvénnyel. Isten ugyanis szándékosan hagyta az embert a saját döntésére, hogy így az a maga elhatározásából keresse a Teremtőjét. Ebben az értelemben mondható, hogy a felebaráti szeretet mindenekelőtt és kizárólagosan a másik ember önmagára vonatkozó szabad döntésének tiszteletben tartását jelenti.

Az ember személyisége fejlődése során keresi önmagát, szeretne önmagával azonosá válni. Minél jobban sikerül a külső életet a belső indítékokkal összhangba hozni, annál erősebb lesz a személyiség, és annál fogékonyabb lesz az ember a szellem által (belülről) irányított életre. Az identitás formálódása egy életen át tartó folyamat, az egyén azonosul különböző – gyakran nehezen összeegyeztethető – szerepekkel (anyai és apai szerep, nagyszülői szerep, szakmában betöltött szerep stb.) Ebben a belső folyamatban is döntő szerepe van a hitnek, mert aki felismeri, hogy mindent Istentől kapott ajándékba, az nem egy elképzelt, vagy valamilyen külső hatásra kialakult élettervvel igyekszik azonosulni, hanem lelkiismeretére hagyatkozik, mert tudja, hogy „az igazság Lelke, elvezet a teljes igazságra”. (Jn 16, 13)

Nehéz helyzetbe kerülünk akkor, amikor egy számunkra új szerepben szeretnénk tevékenykedni. Aki családot szeretne alapítani, annak párkapcsolatot kell létesítenie, de még nem azonosulhat a férj, vagy a feleség szerepével. Ugyanakkor fontos, hogy a leendő házastársak megbeszéljék, hogy milyenek szeretnének lenni mint férj, vagy feleség. Mindegyiküknek fel kell mérnie, hogy a másik mennyire felel meg elvárásainak, illetve hogy ő maga tudja-e azt nyújtani, amit a másik tőle szeretne kapni. Különösen nehéz dönteni annak, aki magányosan, nem egy közös-

ség tagjaként keresi párját. Ha a párkeresés nem egy közösségben történik, a feleknek nem is lehet összehasonlítási alapja, példák sincsenek a közvetlen közelben. Nagy szerepe van ilyenkor a lelkiismeretnek, a valóságnak az elképzelésekkel, vágyakkal és álmokkal való ütköztetése alapján szabadon, felelősségünk teljes tudatában kell meghoznunk a döntést. „Az a közösség, amely figyel a szeretet apró részleteire, amelynek tagjai tördnek egymással, és nyitott evangelizáló teret alkotnak, olyan hely, ahol jelen van a Föltámadott, aki az Atya terve szerint megszenteli ezt a közösséget. ... A fogyasztói individualizmussal szemben, amely arra törekszik, hogy a mások által nyújtott jólét keresésében elszigeteljen, a mi megszentelődésünknek állandóan azonosulnia kell Jézusnak azzal a vágyával, hogy »mindnyájan egyek legyünk, amint te, Atyám bennem vagy és én benned« (Jn 17, 21)» (Gaudete et Exultate 145-146.)

A mai gyorsan változó világban sokan kényszerülnek nemzeti, etnikai identitásukat megváltoztatni. Milyen hatással lehet ez keresztény identitásukra? Beszéljétek meg, hogy miben nyilvánul meg az erős keresztény személyiség identitása!

De régen láttalak – fordult az adjunktusnő a főmérnökhöz a fogadáson –, mondd, mi van veled? Azt tudom, hogy hol dolgozol, hogy milyen komoly pozíciód van, hogy kitüntetéseid vannak, és egyébként? Én is örülök, hogy végre egyszer sikerült találkozunk – válaszolt a főmérnök –, köszönöm kérdésedet, jól vagyok, szakmailag és egyébként is. Azt nem tudom, hogy tudod-e, hogy megnősültem, van három fantasztikus gyerekünk (két fiú, egy lány), az ősszel lesz az ezüstitlakodalmunk. Egyszóval: jól vagyunk, és azon vagyunk, hogy jól is maradjunk. De veled mi van, rólad alig lehet hallani valamit? Amint látod – vette át a szót az adjunktusnő –, megvagyok. Sajnos nincs mindenkinek olyan szerencséje, mint neked, nekem se sikerült jól választanom. Emlékszel, kivel kerestem egyetemi éveinkben a

kapcsolatot, (mellesleg most látom, hogy erre a fogadásra át se jött, pedig az ünnepségen itt volt) mindig magának való volt, a saját elgondolásai szerint akart élni. Amikor úgy láttam, hogy sikerült a kettőnk elgondolásait összeegyeztetni, pontosabban a megfelelő kompromisszumokat megkötni, összeházasodtunk. Rövidesen megszületett a lányom, aztán a fiam. A férjem pedig egy idő után elköltözött, mondván, hogy arról nem volt szó, hogy a gyerekek körül forogjon a világ, erre ő minden jó szándéka ellenére sem alkalmas. Anyagilag természetesen továbbra is nagyvonalúan támogatta a „gyerekwirtschaftot”. Azóta a gyerekek is kirepültek, a lányom férjhez ment, a fiam Amerikában él, én meg egyedül élek, de nem magányosan, mert van, akivel jól megértjük egymást. Ha netán nem ismernének egymást, hadd mutassalak be titeket egymásnak – fejezte be az adjunktusnő, és bemutatta egymásnak kölcsönösen a főmérnököt és a tanszéki tudományos kutatót. Értem – jegyezte meg a főmérnök –, és nagyon köszönöm a bemutatkozást is. Tudod, én úgy látom, hogy az életben egy-egy lépés sikere nem a szerencsén múlik. Mindazt, amink van, ajándékba kapjuk, nem szerencse kérdése, nem a mi ügyeskedésünk, vagy szorgalmunk eredménye. A siker azon múlik, hogy észre vesszük-e, hogy ajándékot kaptunk, és ha észrevettük, ki tudjuk-e bontakoztatni. Őszintén kívánom neked és mindazoknak, akiket említettél, hogy megtaláljátok az igaz boldogság felé vezető utat. Még néhány percig szakmai, meg általános dolgokról beszélgettek, aztán elbúcsúztak egymástól. Hazafelé ballagva a főmérnöknek eszébe jutott az az öreg falusi néni nagyszülei falujából, aki, amikor meghallotta, hogy ő hamarosan vőlegény lesz, azt mondta neki: aranyoskám, csak a szívére hallgasson, ha tiszta a szíve, az megdobban akkor, amikor azzal találkozik, akit a Jóisten magának szánt.

Bíró László tábori és családreferens püspök